

Ordfører for Mindretallet (Gad), som sikkert ingen vil undre sig over, at jeg i høj Grad blev forbausset over. Det ærede Medlem sagde, at Grunden til, at Mindretallet har stillet sit Forslag om, at der skulde indføres en saadan Valgmaade som den, der er Tale om i det principale Forslag, var Hensynet til Flertallet. Det ærede Medlem sagde f. Eks., at saaledes, som Forholdene nu ere, kan Mindretallet overordenlig let komme til at herske her i Landet; thi naar der bliver opstillet Kandidater i Kresene, og der f. Eks. er 3 Kandidater, kan saaledes som Forholdene nu ere, den ene blive valgt, skønt han faar et Mindretal af Stemmerne. Hvor kan det dog være, at det ærede Medlem, som tilhører et Parti, der ikke har undtiet sig for at regere som Mindretal i en Række af Aar til Trods for Flertallet, nødvendig vil have, at Mindretallet regerer? Er det kommen saa vidt, at han nu her vil beskytte Vælgerne mod at blive beherskede af Mindretallet? Det er dog underlig hovedfulds Kuldbøtter d'Herrer somme Tider slaa. Det forekommer mig imidlertid, at de godt kunde overlade til os at værge Flertallet, det behøve de ikke at bryde sig om. Der er jo forøvrigt en anden Fremgangsmaade, som er ret naturlig, og som benyttes i mange andre Lande; det er den, at man kræver absolut Majoritet. Hvorfor foreslaa d'Herrer ikke det? Jeg og forhaabentlig mange med mig skulde gerne gaa med til, at man først holder et almindeligt Valg, og saa siden holder Omvalg mellem de to Kandidater, som have faaet flest Stemmer, indtil den ene faar absolut Majoritet. Det er en meget almindelig Ordning i Udlandet, og havde vi en saadan, saa behøvede vi ikke at gaa i denne Stræf for, at Mindretallet skulde komme til at tyrannisere Flertallet her i Landet. Den ærede Ordfører for Mindretallet udtalte ligeledes i Dag — en Gang i Tiden har han jo ikke været af den Mening — at man ikke vilde give saa mange Repræsentanter særlig til København. Tidligere vilde man have flere, end der foreslaas nu fra Mindretallets Side. Det ligger da nær at tænke over, hvad der kan være Grunden til, at man nu ikke ønsker saa mange Repræsentanter for København som den Gang, man ansaa København som sit eget kære Barn. For mig ligger Forklaringen heraf ikke saa fjern. Nu ved man nok, at faar man flere Kresse i København, saa bliver det ikke Højremænd alle sammen, der blive valgte. Nej, det bliver nok andre Anstuelser, der komme til at gælde ogsaa her i København. Efterhaanden som der kommer flere Valgkresse, ville ogsaa andre Anstuelser gøre sig gældende; jo flere Valgkresse, der kommer,

desto mere komme disse andre Anstuelser frem. Det vide jo det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkres (Gad) og hans Meningsfæller særdeles godt, og derfor ville de ikke have saa mange Kresse her i København som tidligere, derfor modsætte de sig Forøgelsen. Det er min Overbevisning, hvor vidt det vil lykkes dem, vil for en stor Del bero paa, hvor meget den ærede Minister, som har forelagt Lovforslaget, vil sætte ind paa at føre det igennem. Det er mit Haab, at den ærede Minister med samme Iver og Energi, hoormed han har arbejdet for saa mange andre Lovforslag, ogsaa vil arbejde for Gennemførelsen af dette. Han har her den Støtte, at han staar paa Grundlovens Grund, og jeg haaber, at han med sin sædvanlige Energi vil bestræbe sig for at gennemføre Lovforslaget ikke alene her i Tinget, men ogsaa i det andet Ting, saaledes at han kan sige, at han virkelig har gennemført et grundlovmæssigt Forslag. Han vil have Være af at gøre det. — Der har jo været ført ikke saa lidt Diskussion ogsaa i den senere Tid om Valgkredsens Deling, og mange Anstuelser ere komne op. Jeg repræsenterer en Kres, som har særlig Grund til at ønske, at dette Spørgsmaal skulde naa til en Løsning, og der er derfor Grund for mig til at tale lidt om Mindretallets subsidiære Forslag om en foreløbig Deling. Jeg er da ganske enig med den ærede Ordfører, naar han sagde, at det subsidiære Forslag, Mindretallet har stillet, er i højeste Grad uretfærdigt, idet det foreslaar en Deling af Kresene, som i Virkeligheden slet ikke er at øve Retfærdighed, som man dog skulde og burde. Paa den anden Side kender jeg af personlig Erfaring, hvor standaløse Forholdene ere i 5te Kres. Vælgerne ere der bogstavelig hindrede fra at kunne komme til at udøve deres Valgret, kan jeg sige: Gaderne blive spærrede af paa alle Kanter og Sider af Politiet, og Bagter blive satte ved Valgstedet, saaledes at Valghandlingen til trods for Grundlovens klare Bestemmelse slet ikke er offentlig, absolut ikke er offentlig, og Vælgerne hindres paa alle mulige Maader fra at kunne komme til at udøve deres Valgret. Det er derfor klart, at Vælgerne i den Kres i høj Grad maatte sætte Pris paa, at Kresen blev delt, saaledes at man ikke kom til at gaa til Valg paa den nubærende Ordning mere, det kunne de ikke ønske, det er en Umulighed. Men derfor siger jeg, at det er saa meget desto mere beklageligt, at de, der bestandig have raabt paa, at man virkelig skulde opfylde Grundlovens Bestemmelser, og som bestandig have talt om, at de havde